

Vai vecākais bērns ģimenē mīlēs jaunāko?

-Kāpēc vecākais bērns nepriecājas par jaunāko māsiņu/brālīti?

Uz šo jautājumu atbild ģimenes psihoterapeits **Gatis Bušs**:

- Vecākiem jau pirms mazuļa piedzimšanas jāsaprot, kādas pārmaiņas gaidāmas. Svarīgi ir pastāstīt ka pārmaiņas būs saistītas ne tikai ar prieku, bet arī ar neērtībām. Jāsaprot, ka lielākajam bērnam mazuļa piedzimšana ir kārtējais jaunais notikums, nevis liels un skaists dzīves pavērsiens kā vecākiem.

Dažkārt vecāki ir neizpratnē- kāpēc vecākais bērns pēkšņi kļūst izteikti naidīgs pret mazuli. Visticamāk, pirms piedzimšanas par mazuli tikusi veidota iluzora aina - ka par viņu nepārtraukti būs jāpriecājas un jāsapņoj.

Reāli tas nav iespējams, tāpēc lielākajā bērnam naidis krājas un krājas. Reiz tas laužas uz āru.

Visbiežāk, piedzimstot vēl vienam mazulim, vecākus nomāc vainas izjūta, ka vairs nespēj vecāko bērnu mīlēt tāpat kā agrāk.

Piemēram, mamma ēdina bēbīti ar krūti, bet vecākais bērns stāv blakus bēdīgu seju. Lai novērstu šādu skumšanu , mamma cenšas apčubināt vēl vairāk. bet viņš var sākt to neapzināti izmantot, manipulējot ar mammu. Viņai tas drīz kļūs par grūtu, bet vecākais bērns ir neizpratnē: kam tad lai tic - mamma vārdiem, vai darbiem? Mamma baras, bet stāsta, ka viņu mīl tikpat stipri kā mazo brālīti vai māsiņu.

Vecākiem drūmās domas vajadzētu nevis noliegt, bet gan saprotoši pieņemt un izrunāt.

- Vai vecākajam bērnam var uzticēt auklēt jaunāko?

Atbild Ģimeņu centra psiholoģiskā atbalsta centra "Līna " psiholoģe **Vita Kalniņa**:

- Bērnam jāpriecājas par dzīvi un jābauda bērnība, nevis jāauklē mazais. Ja vecākajam bērnam liek uzņemties savam vecumam neatbilstošu lomu un pienākumus, viņš var kļūt noslēgts, pārāk nopietns, un tas atstāj sekas uz turpmāko dzīvi.

Piemēram, sieviete, kas maza būdama, auklējusi bēbīti pār mēru, līdz sīkumiem uztrauksies par partnera vai citu tuvu cilvēku labsajūtu. Var rasties rasties nepatika pret bērniem vispār.

Ja vecākais bērns pats izrāda vēlēšanos ko palīdzēt, to nevajadzētu liegt. Lai tā ir kā rotaļa, nevis ikdienišķs pienākums. Var palūgt: "Es virtuvē gatavošu pusdienas, ja mazais sāk raudāt, pasauc mani!"

Taču viņam nedrīkst uzvelt atbildību par mazo.

Ja vecākais bērns pār mēru bieži vēlas palīdzēt, jāpadomā, kāpēc tā notiek. Iespējams, tā viņš grib pievērst sev uzmanību.

Lieliski, ja vecākais bērns vēlas spēlēt ar mazo. Tas ir noderīgi abiem - lielais iemācās būt uzmanīgs un gādīgs, mazais apgūst jaunas iemaņas. Ja rotaļājoties atgadās kāda ķibe, lielāko bērnu nevajadzētu nosodīt. Pirmsskolas vecumā viņš vēl nav spējīgs izvērtēt iespējamo risku, no viņa nevar gaidīt pieauguša cilvēka rīcību.

Kā bērni sarod viens ar otru

1. fāze. Bēbim 0- 8 mēneši.

Iepazīšanās periods. Vecākais bērns var kļūt agresīvs, sākt bieži slimot.

2.fāze. Bēbim 8 -15 mēneši.

Mazais sāk rāpot, ienāk vecākā bērna teritorijā, sāk to postīt. Sākotnējā agresivitāte, ar kuru vecākais bērns reaģē, pavisam drīz pārtop pirmajās pozitīvajās attiecībās. Abi sāk spēlēt, vecākais mazajam parasti iedala kādu lomu. Lielajam bērnam šajā periodā ir visgrūtāk, jo mazais intensīvi grib apgūt pasauli.

3. fāze. Bēbis vecāks par 15 mēnešiem.

Attiecības līdzsvarojas. Mazais sāk runāt , tāpēc abi spēj saprasties. Mazais sāk lielo rosināt rotaļāties, notiek sadarbība. Jo bērniem ir mazāka gadu starpība , jo vairāk viņi spēlējas kopā.